ANUL II, NR.6

22 FEBRUARIE, 2023

Revista Liceului Tehnologic Corbu

CUTIA CU MĂRGELE

Împreună - együtt

www.liceulcorbu.ro

CUPRINS

1. COPACUL VIEȚII
2. CARTEA IDEALĂ
3. POVEȘTI DESPRE OBIECTELE ÎNTÂLNITE LA MUZEU
4. ÎMPREUNĂ - EGYÜTT
5. JURNALE
6. ALBUM FOTO CU... AMINTIRI

Copacul vieții

În toate civilizațiile lumii, arborelui îi sunt atribuite simboluri fundamentale: copacul vieții, pomul cunoașterii, copacul axă a lumii, arborele revelator al misterelor vieții, arborele de naștere, arborele vieții, copacul de nuntă, arborii-totem, arborele fertilizator, pomul de Crăciun, arborele genealogic, etc.

Trăim într-un univers fractalic, holografic, unde totul este interconectat. Un simbol reprezentativ al acestei afirmații sunt maiestuoșii arbori de pe această frumoasă planetă pe care trăim. Trunchiul acestora poate fi asociat cu o axă, un tub, un canal, o coloană ce unește energiile celeste și cele telurice. Iar nervurile frunzelor, ramurile și rădăcinile reprezintă fragmente care conțin o copie miniaturală a întregului copac, nu identice, dar similare. Copacii, reprezentanți de seamă ai regnului vegetal, sunt maeștri ai alchimiei, transformând prin procesul de fotosinteză dioxidul de carbon în prețiosul oxigen de care are nevoie regnul animal pentru a supraviețui.

Simbolul Pomul Vieții reprezintă un plan al ființei umane și este o reflectare a ceea ce se întâmplă în interior. Precum alegem să hrănim natura noastră interioară, așa vom sădi „semințele" unui viitor mai bun pentru noi înșine și lumea în care trăim, acționând cu iubire, înțelepciune, respect, compasiune, încredere, armonie, echilibru, entuziasm, veselie.

Copacul Vieții – simbol cu puternice implicații spirituale care exprimă armonia dintre Divin și lumesc, dintre Cer și Pământ, dintre Creator și Creație. Este simbolul care exprimă cel mai bine sintagma „precum în cer așa și pe pământ".

Simbol al vieții în continuă evoluție, în ascensiune spre cer, Arborele Vieții înlesnește comuniunea între cele trei niveluri ale cosmosului: cel subteran, prin rădăcini; suprafața pământului, prin trunchi și crengile de jos; înaltul, prin ramurile dinspre vârf.

Avându-și rădăcinile înfipte în pământ și crengile înălțate spre cer, arborele este socotit ca un simbol al raporturilor ce se stabilesc între pământ și cer. În acest sens, el are caracterul unui centru de armonizare și echilibru. Mai mult decât atât, acest arbore central care, prin prezența și puterea lui, acoperă întreg domeniul gândirii de la cosmos până la om, de la Dumnezeu (creator) la om (creație). Copacul exprimă perfect relația dintre noi și tărâmul ceresc. În plus, este o hartă de conștiință care înlesnește apropierea de Dumnezeu .

Copacul Vieții ne învață cum să fim în relații de iubire cu sine, alții și Divinul, cum să ne echilibrăm emoțiile și să trecem de la reactivitate într-o stare de atenție, cum să ne liniștim mintea hiperactivă și să ne deschidem gradul de conștientizare și sentimente de bucurie extinsă.

Acest simbol sacru, „Copacul Vieții" este o hartă sacră a peisajului interior pentru a ne ghida prin evoluțiile și transformările necesare astfel încât să ne putem reconecta cu sursa vieții. Dar, mai întâi de toate, este un plan a ființei umane, este o reflectare a ceea ce se întâmplă în interior. Pentru că ceea ce este în interior este și în exterior, ceea ce simțim în interior emanăm în exterior, ceea ce dorim în interior se materializează la exterior. Cum alegem să alimentam natura noastră interioară vom sădi „semințele" unui viitor mai bun pentru noi înșine și lumea noastră acționând cu un bun echilibru, cu dragoste, hotărâre și compasiune.

(sursă: Magazin Floarea vieții)

Conștienți de toate aceste lucruri, iată de ce am ales să facem un copac al prieteniei. L-au creionat Neli, Nadia și Daniela. Pe el am lipit fluturași colorați cu numele și o calitate umană care ne reprezintă. Copacul a fost prilejul nostru de a sparge gheața de a ne cunoaște, el leagă prietenia celor două echipe de liceeni.

Cartea ideală

Pentru noi, cei 8 fantastici, cartea ideală s-ar numi: *„Drama la Paris”*. Editura la care am publica-o ar fi: Editura INFINIT. Deoarece suntem mai mulți autori, fiecare cu personalitatea, creativitatea și orgoliul lui, ca să nu se lase cu supărare, am apela la un pseudonim, care să includă inițialele prenumelor noastre. Ca să legăm consoanele, am apela la vocale. Ar apărea un nume: SAGE TINA VEHAZADE. Tema cărții ar fi iubirea. Acțiunea se petrece la Paris. Apar două personaje: Eva, o psiholoagă isteață, empatică, o femeie obișnuită, căreia îi place rutina și John și un polițist iubitor de dreptate, de adevăr care respectă mereu litera legii. Relatarea ar fi la persoana a 3-a singular, naratorul omniscient și omniprezent ar da viață acțiunii.

Subiectul ar fi simplu: Eva Coleman este o fată de 23 de ani, licențiată în psihologie își schimbă radical viața, exact cu 180 de grade, când face un accident de minor de mașină. La fața locului vine John Smith, un tânăr ofițer de 25 de ani. Deși e venit cu treburi oficiale se îndrăgostește de fată. E coup de foudre. Dar dincolo de iubire, nori întunecați amenință cuplul. Trecutul îi copleșește. La 5 ani, John a rămas orfan, părinții i-au fost uciși sub ochii lui, de aici dorința lui de a deveni polițist. A fost un cuplu care dorea banii părinților lui John. Aceștia aveau o fiică. Prinși în urma anchetei, criminalii au ajuns după gratii, iar fiica lor Eva a fost crescută ca și John în orfelinate. Cei doi încep povestea de iubire, dar când află despre tragediile părinților lor, lucruri care i-au marcat pe fiecare, iar sentimentul frumos care i-a adus împreună nu se poate realiza. Conștienți că nu pot avea un viitor împreună, copleșiți de trecut, fragili emoțional, incapabili să facă alegeri corecte, aleg să se sinucidă. Credem că povestea lor se poate împlini numai în etern.

Nota unui profesor

Cartea ideală e de fapt imaginea unor adolescenți care fie că își imaginează iubirea, fie că trăiesc prima iubire, mitul zburătorului. Ei consideră că e dezastruos dacă nu poți să faci să se împlinească visul ideal. Totul pentru ei e dramatic, dus la extreme. Uită că bunul cel mai de preț pe care îl are omul este viața, iar această trezire temporară între două nopți veșnice înseamnă o operație matematică, un echilibru între momente plăcute și lucruri dificile.

Povești despre obiectele întâlnite la muzeu

La Corpul B al liceului se află săli puse spre conservare. E pentru a economisi resurse. Acolo, într-una din săli profesorul de fizică își poate etala noua pasiune: descoperirea obiectelor metalice din solul localității, cu precădere din cele două războaie: medalii, arme, plăcuțe de soldați, gamele, etc. Domnul Teofil Chipăruș ne-a spus povestea pasiunii sale. Am fost provocați să alegem un obiect care ne place. Apoi acest obiect să fie integrat într-o poveste, scrisă de către o echipă. Povestea să primească un titlu care să fie ilustrat într-o copertă. Rezultatul a fost surprinzător.

Iubiri Străine – e povestea paftalei, care e asemenea unui legământ de iubire

Cel de-al doilea Război Mondiala marcat, în esența sa, distrugere: a națiilor, a popoarelor, a teritoriilor, a vieții. Popoare nevinovate au fost prinse în roata istoriei, iar niște dictatori orgolioși și misogini i-au dominat. Pe vremea aceea trăiau și doi bărbați: IȚIC și ȘTRUL. Ca lumea să uite că sunt ovrei, ca să nu le fie distruse familiile cei doi au plecat pe front. Acolo un glonț nenorocit pune capăt zilelor lui Știul. Iițic a rămas fără cel mai bun prieten. Când îl găsește în tranșee, îl caută în buzunar și găsește o pafta și o scrisoare . Paftaua are pe ea portretul unui cuplu. De acolo, Iițic află că Știul a avut o soție și un copil. Scrisoarea îi certifică acest lucru, îi lasă în grijă familia lui și îi vorbește despre frumusețea soției sale. E un fel de adio: Acolo Știul își pune pe tavă sufletul, își ia rămas bun de la femeia iubită și îi lasă în grijă fiul. Femeia locuia în Ghetoul 26, din Germania hitleristă. Acolo evreii erau oprimați. Ca să scape de neajunsuri, soția lui Știul și-a schimbat numele. Asta a salvat-o din lagăr, pe ea și fata ei. Iițic o caută, după terminarea războiului. Ajunge să afle identitatea femeii. Îi place de ea, se simte responsabil, vrea să o ia de soție, dar aceasta păstrează încă vie memoria celui care a fost Știul, nu se uită la Iițic. Văduva a transformat paftaua într-o icoană. De acolo ea și el, privesc rodul iubirii lor. Acasă e din ce în ce mai greu. Războiul s-a terminat, dar foametea și neajunsurile au copleșit societatea. Teama de o nouă societate nazistă, o face pe femeie să accepte idee a de a pleca cu Iițic departe, în America, pentru o viață mai bună. Înainte de plecare noua familie pleacă în pădure și pune la rădăcina unui brad paftaua. Așa cred ei că iubirea rămâne vie, în amintirea unei soții, a unui copil și a unui prieten....

Campionul ... cel care a primit Medalia Ferdinand I

În vara anului 1916, tânărul Ioan Coșbuc are 18 ani. E vârsta armatei. Odată cu începutul bătăliei pleacă în război. El e destul de curajos și de șiret ca să îl ajute să supraviețuiască. La plecarea de acasă, ca să îl protejez, mama i-a dat un briceag ale cărui prăsele aveau urmele unui oraș frumos în care ea se cunoscuse cu tatăl. Era o amintire de la logodna părinților....

Ajuns în tranșeele frontului, se simțea singur. Nimeni nu îi vorbea. Ca să treacă timpul, să uite de frică și de moarte, a început să privească baioneta. I se părea nefiresc că e un obiect cu care, la asalt, omoară sau este omorât. Spaimă că de mâine nu va mai fi îl determină să scrie acasă, prietenilor. Ia călimara, înmoaie tocul și începe să își pună gândurile pe foaie, prietenului rămas acasă David, iubitei Eva.

Abia a reușit să expedieze scrisorile că au fost atacați. Inamicii l-au împușcat în picior. Ca să nu piardă și mai mult sânge, face un garou și își leagă piciorul. Reușește să își scoată cu lama briceagului plumbul. E găsit de sanitari, dus la Crucea Roșie și operat. Apoi revine pe front. Reușește singur, în altă bătălie să cucerească un punct de observație străin. Acest lucru scurtează războiul. Salvează vieți, iar pentru asta e răsplătit cu medalia Ferdinand I. Odată cu medalia primește, la venirea acasă pământ. E suficient ca să poată să aibă o familie. Se căsătorește cu Eva. Ca amintire a faptului că a reușit să supraviețuiască sângerosului război, pune lângă icoane baioneta. După 20 de ani, e luat în al doilea război. Atunci ia cu el medalia care să îl protejeze. Din nefericire moare și odată cu el medalia se ascunde în pământ...

Floarea de colț...

Când pleacă pe front, în vara anului 1917, Ștefan își părăsește casa. Acum trebuie să își facă datoria de soldat, nu cea de soț. O lasă pe Ileana, ca să își apere țara. Ca să nu o uite și să nu îl strângă în brațe moartea, Ileana îi dă o floare de colț. Ștefan o pune la inimă. Mica și gingașa floare îl va proteja, îl va aduce acasă în viață, victorios. În toiul luptelor crâncene, ca mulți alții Ștefan cade sub ploaia gloanțelor. Odată cu el, e îngropată și floarea. Sângele lui a devenit etern ca și cel al pământului pentru care s-a vărsat. Peste ani, acolo, pe stânci, unde oameni și-au pierdut viața au crescute gingașe flori neasemuit de catifelate. Ele au fost rupte de alți îndrăgostiți care și-au pus speranța în minunata floare de colț care le va proteja iubirea.

O monedă...

Pe timpul când avea numai 13 ani, Ion avea impresia că banii aduc fericirea. Era sărac, avea mulți frați și fiecare lucra ca să aducă acasă o bucată de pâine. Dacă primeai o carboavă o puneai deoparte ca să ai cu ce să îți cumperi boi, ca să te poți însura. Ion nu se gândea doar la însurătoare, ci își dorea bani, mulți bani. Odată, pe câmp a văzut că joacă niște flăcări. S-a uitat mai multe zile. Apoi într-o noapte fără lună a săpat. A descoperit cu oală mare cu galbeni. Cu ei și-a schimbat viața. Și-a cumpărat o moară, cai, a început să dea de lucru oamenilor, foștii lui șogori. Era bogat, dar singur și nefericit. Se temea că vine cineva și îi fură galbenii. Avea de toate mai puțin o nevastă și copii. Și-a amintit că undeva are o carboavă, prima dintre monedele câștigate cu sudoarea frunții. S-a dus, a căutat-o, a găsit-o și a aruncat-o într-un pârâu. Apele au dus-o departe. Moneda a găsit-o o fată frumoasă ce vindea pâine la târg. În ziua în care Ion a ajuns la târg a văzut fata cea frumoasă, a luat-o și a dus-o acasă. Banii din oală i-a dat bisericii. Ei au început să crească oi. Iar peste ani moneda lor a găsit-o cel cu detectorul. Așa a ajuns moneda parte dintr-o colecție cea care spune Istoria banilor.

O mie nouă sute patruzeci și șase...

După ce al Doilea Război Mondial s-a terminat, soldatul rus Dumitru, s-a întors de pe front, de la Berlin, fericit că își va revedea soția, satul natal, mama, oile, caii. Era mândru că ai lui au fost victorioși. A fost un război purtat cu dârzenie, cu ambiție. Vitejia lui, capacitatea de a lua decizii, l-au făcut locotenent. Conducea o parte dintr-un batalion. Pe front l-a năpădit dorul de casă. Se visa mereu că e sub umbra copacului, mângâiat de vânt și ascultând cântecul cocoșului. La revenire, își târăște piciorul, dar e bucuros. El e în viață , alții au murit. Când o vede pe Natașa la fereastră, la fel de frumoasă și oacheșă ca în ziua în care s-au luat, îi scapără ochii. Rămâne înmărmurit când îi revede ochii la fel de negri, părul șaten, ondulat. O sorbea din priviri. Ochii lui o mângâiau, o îmbrățișau. Deodată privirea rătăcitoare i se oprește peste talia Natașei. E îngroșată. În față, sub ochii ei pălesc. Nu mai sunt strălucitori, vede un soi de gogoașă nefirească. Nu are cum. Nu poate fi însărcinată. El...el...A simțit că îi fuge pământul de sub picioare. Natașa îl vede. Ochii nu îi mai sunt strălucitori, par că cer iertare. Privește smerită, tăcută. Nu a așteptat nicio explicație. Dumitru a ieșit trântind ușa. era în plus. Nu mai făcea parte din viața icoanei care l-a păstrat în viață, pe front. Nici nu știe când a ajuns la crâșma din sat. Aici halbă, după halbă se golea în față lui. Devenea din ce în ce mai pământiu. Cineva, un om din sat, vrea să îi spună ceva. Zorii zilei îl găsesc la crâșmă. Parcă totuși ar vrea o explicație. Se gândește că ar fi bine să se ducă din nou acasă. O ia din gard în gard. Se clatină, se prăbușește, cade. Îi e cald, îi e bine. Vede o lumină. Oare e soarele?

A doua zi, în șanțul din fața casei, Natașa îl găsește un mort, cu o cască spartă pe cap...

Împreună - Együtt

Când spui împreună, te gândești la o alăturare. Ea s-a petrecut în zilele de 18-19-20 februarie între elevii celor două licee tehnologice din Harghita: Liceul Tehnologic Kos Karoly din Odorheiul Secuiesc și Liceul Tehnologic Corbu. Au fost 3 zile de o intensitate maximă. Scopul primordial a fost comunicarea, ștergerea unor Bariere lingvistice și relaționale, alungarea unor prejudecăți. Speriați au fost cu toții: elevii din oraș că vin la țară, cei din sat că vor primi niște oaspeți despre care nu știau nimic.

În prima zi: înghesuiți pe fotoliile cititorilor, pe scaunele din CDI, au completat Copacul prieteniei: numele, o calitate care să îi reprezinte. Pentru că în sală era prea cald, au schimbat locul de joacă pe coridorul școlii: Acolo, înșirați, au vorbit despre pasiunile lor, despre vârstă, despre cartea și filmul preferat. S-au conturat echipe: Cartea ideală, sportul, dansul, artiștii. Cartea ideală a fost despre un subiect ușor despre iubire cu final nefericit, dansul a fost o îmbinare între ritmurile secuiești, cele contemporane și Brașoveanca. La nebunia sportivilor au apărut primele rețineri, nu pot, am piciorul bolnav, nu îmi place mișcarea. Au alergat, scriind numele pe o foaie. Au fost și mici accidentări, din dorința de a câștiga, de a se impune, uneori temperamentul vulcanic, te determină să te abții. A venit prânzul. Sala de geografie s-a transformat în cantină. Apoi am vizitat expoziția obiectelor recuperate de pe dealuri cu ajutorul detectoarelor de matale, cu obiecte din războaie. Au fost atrași de paftale, nasturi, gamele, săbii, medalii, pinteni, călimări, etc. Au ascultat poveștile. Au încercat să înțeleagă ce înseamnă războiul, au descoperit hărți cu granițe vremelnice. Au ales un obiect preferat ca să îl integreze într-o poveste. Au lucrat în grupe, au realizat o copertă, au fost premiați. Fiecare echipă și-a ales un nume hazliu. Pauzele au fost pline de dans, mișcare, muzica preferată. S-au descoperit. A urmat plecarea spre gazde. Alte emoții: oare cum va fi, oare vor mânca, oare vor dormi, oare ne vom înțelege? Toate aceste neliniști au fost rezolvate. Noaptea a mai adus un neajuns o ploaie puternică care a alungat și bruma de zăpadă care trebuia să fie regina zilei a doua.

Duminica a fost ziua drumeției. Vreme mohorâtă, ploaia gata oricând să se reverse, vânt tăios, toate condiții care să pună în sufletul adolescenților angoasă. Nu mai avem deprinderea de a găsi frumosul în culorile zilei. Inițial excursia li s-a părut o corvoadă. Am mers prin Borsec, printre clădirile vechi, părăginite, printre construcțiile noi sau cele neterminate. E o incursiune în istoria recentă a României. Am parcursul drumul izvoarelor.

Am aflat despre proprietățile apelor minerale, am făcut fotografii în locurile unde pe vremuri cânta fanfara. Am poposit în Poiana Zânelor, unde stăpâneau vântoasele, am ajuns la mofetă, am imortalizat clipe la Cariera de travertin. Zăpada moale, plină de apă ne spunea parcă: nu puteți schia!. Cu toate acestea au fost câțiva curajoși care s-au urcat pe schiuri, pe sănii. Alții s-au bucurat de gogoși, ciocolata caldă, meniul restaurantului. La baza pârtiei, a fost deschisă o expoziției despre slănină. Am degustat produse tradiționale, ne-am prins în horă, am socializat. A apărut momentul de relaxare, la SPA. Ziua s-a încheiat cu impresii și amintiri, reîntoarcerea la gazde cu jocuri de mimă, jocuri de cuvinte.

Ultima zi a început cu realizarea jurnalelor. În grupe de câte doi, fiecare și-a redactat propriul jurnal: gânduri, relatări, fotografii, glume. Au împărtășim și celorlalți. Au fost și supărări legate de observațiile de redactare. Am intrat în contact și cu greșelile noastre și a trebuit să ni le asumăm. Apoi au fost jocurile de Bingo, jocul în cerc cu vântul care alerga pe toți cei acre aveau în comun hanorace, pantofi, frați. Au fost elemente de comunicare, formulări de propoziții. A urmat o vizită la cele două biserici, atât ortodoxă cât și catolică, în aceeași grădină. Au fost făcute observații legate de slujbă, hainele preoților, pictură, vechime, statui, balcoane, orgă. Au fost discuții interesante, observații legate de asemănări și deosebiri. A fost prânzul, apoi karaoke.

Dacă în prima zi, niște adolescenți se timizi se priveau cu suspiciune, la final, la plecare aceeași liceeni se îmbrățișau cu lacrimi în ochi. Toți își doresc să retrăiască experiența.

Jurnale

Echipa Jacint

Sâmbătă, 18.02.2023

Am ajuns cu frică în suflet, deoarece nu am știut cu cine voi interacționa. Spre fericirea mea, m-am liniștit, pentru că toată lumea a fost inimoasă.

Am rămas plăcut surprinsă când am dansat hora împreună, un dans specific românesc. De asemenea ,în grupul în care m-am aflat, cel al dansatorilor, ne-am gândit să introducem un dans ușor pentru toți. A fost foarte bine și am dansat în stil contemporan. Când am făcut jocul sportiv, mi-a plăcut să alerg și să notăm pe hârtie, numele.

Ziua s-a încheiat când am ajuns la gazda mea și mi-a plăcut totul.

Duminică, 19.02.2023

Ziua a început cu excursia la Borsec , unde am văzut izvoare de apă minerală ,încercând să gust din curiozitate, mi s-au strepezit dinții. Nu era ceea ce mă așteptam, total diferit de apa pe care o beau din sticlă....

În continuare, ne-am plimbat prin Poiana Zânelor, iar peisajul a fost minunat. Am privit orașul Borsec din zona Carierei de Travertin. M-a fascinat datorită sentimentelor plăcute pe care le-am simțit. M-am dat cu sania pe Pârtia Speranța, am mâncat la restaurant și mi-au plăcut cartofii prăjiți cu crispy.

Pe urmă am fost la spa, iar locul preferat a reprezentat sauna pe aburi și găleata cu apă rece.

M-a amuzat faptul că am auzit interjecția Marș!, crezând că este un nume, am întrebat dacă așa se numește câinele.

Echipa Magnolia

Sâmbătă, 18.02.2023

Am făcut jocuri de cunoaștere, am dansat, am luat prânzul împreună, ne-am dus la muzeu și am petrecut timp unii cu ceilalți.

Duminică, 19.02.2023

Am făcut jocuri de cunoaștere, am dansat, am luat prânzul împreună, ne-am dus la muzeu și am petrecut timp unii cu ceilalți. Alții ne-am dus la Fontana Wellness Borsec!

Luni, 20.02.2023

Este doar începutul... Facem acest jurnal, în cuplu, și am ales să purtăm numele de MAGNOLIA.

Echipa Liliom

Sâmbătă, 18.02.2023

Am ajuns la Corbu unde am avut o primire foarte călduroasă. După aceasta au urmat activități de spargere a gheții. Am cunoscut multe persoane minunate. Am fost la expoziția de obiecte din Primul și cel de-al Doilea Război Mondial. La revenirea la școală, ne-am împărțit pe grupe și am făcut povești ale obiectelor văzute. Ne-am prezentat proiectele care au fost votate de celelalte grupe. La finalul zilei am făcut un cerc unde ne-am spus părerile despre acea zi. Cel mai mult mi-a plăcut că am cunoscut persoane noi.

Duminică, 19.02.2023

Ne-am dus la Borsec cu microbuzul școlar. Am avut o excursie la izvoare unde am învățat despre proprietățile lor medicale. Am fost în Poiana Zânelor, ne-am plimbat la belvedere de unde am văzut niște priveliști minunate. Am ajuns la pârtie, am luat prânzul, ne-am dat cu sania și cu schiurile. După aceea am fost la baza de tratament Fontana unde ne-am relaxat. La sfârșitul zilei ne-am adunat acasă la doamna director unde am petrecut o seară minunată cu multe jocuri interesante.

În a doua seară, ne-am jucat adevăr și provocare. În loc să spun „adevăr sau provocare" am zis „adevărat sau fals''. Acesta a fost un moment amuzant din șederea noastră la Corbu.

Echipa Kutya

Sâmbătă, 18.02.2023

Când am sosit aici, am venit la școală. Am întâlnit elevii. I-am cunoscut și am vorbit foarte mult cu ei. Aceștia au fost foarte drăguți și deschiși. Ne-am jucat, am dansat, am făcut povești, am râs și ne-am distrat. Am fost și la muzeu.

Duminică, 19.02.2023

Ne-am întâlnit cu ceilalți la școală. Apoi, am fost cu autobuzul la Borsec. Am făcut o drumeție de 3 ore. Apoi, am urcat la pârtie. Am mâncat împreună. Am fost apoi la corturi, unde am dansat. Apoi, am fost la spa și am plecat acasă.

Luni, 20.02.2023

Am venit la școală. Am făcut un jurnal. Trebuie să mergem să vizităm biserica. Când nu înțelegem ceva sau vrem să râdem, spunem: Na binye sau Ioi da. Am învățat foarte multe. A fost o oportunitate folositoare. Mă bucur că am venit aici și că mi-am făcut noi prieteni.

Echipa Oroszlán

În prima zi, sâmbătă, am ajuns la Corbu. Am cunoscut oameni noi și fete frumoase. După aceea, ne-am jucat. Activitatea mea preferată a fost dansul. I-am învățat pe copii români un dans popular, și ei au făcut la fel. Am fost la muzeul din apropierea școlii și am văzut lucruri vechi care au o poveste în spate. Mi-au plăcut săbiile. Mi-a mai plăcut activitatea pe echipe, la care a trebuit să facem o poveste și un desen care să aibă legătură cu un obiect de la muzeu.

A doua zi, am mers la Borsec. Ne-am plimbat, am fost la izvoare. Am mâncat crispy la restaurant. De asemenea, am fost la pârtia de ski, unde ne-am dat cu sania. Am fost la Festivalul Slăninei, de unde ne-am cumpărat câte un tricou pe care scrie "I love palinka". După aceea, am fost la spa (la Fontana), unde mi-a plăcut cel mai mult, în special sauna. Ziua s-a încheiat acasă la doamna directoare, unde am mâncat pizza și ne-am jucat. Cel mai mult mi-a plăcut timpul petrecut cu noii mei prieteni. Jocul meu preferat a fost cel în care, pe rând, ne-am pus un fular la ochi, și trebuia să ghicim pe ce puneam mâna.

În concluzie, mă bucur că am venit. Glumă- No BINE!

Echipa Levendula

Sâmbătă, 18.02.2023

Noi, cei de la Odorheiul Secuiesc am ajuns la Corbu sâmbătă la ora 11. Au fost foarte multe activități printre care: întâlnirea cu elevii, cunoașterea lor, aflarea pasiunilor comune, crearea cărții perfecte, vizita la muzeu, dansurile populare românești și secuiești, realizarea unor povești despre obiectele văzute la muzeu.

Duminică, 19.02.2023

Am mers la Borsec și am făcut o drumeție. Am vizitat Poiana Zânelor, apele minerale, Spa-ul Fontana, pârtia de ski, panorama de la cariera de travertin. Mie mi-a plăcut cel mai mult la spa-ul , panorama de la cariera de travertin deoarece a fost foarte frumos peisajul și apa caldă din piscine a fost foarte relaxantă, dar din păcate am răcit.

Luni, 20.02.2023

A fost eficientă această experiență pentru că mi-am îmbunătățit limba română și am întâlnit oameni noi, mai ales că m-am împrietenit cu ei. Nu pot spune că nu mi-a plăcut ceva fiindcă mi-au plăcut toate activitățile. Voi pleca de aici cu amintiri plăcute, dar și amuzante. Îmi va rămâne în minte vorba „No bine". În maghiară cuvântul „fugi" , care tradus ,în română înseamnă cu totul altceva. ❤

Echipa Tulipan

Sâmbătă, 18.02.2023

Ne-am cunoscut unii cu ceilalți. Ne-am unit pe grupe și am făcut o poveste. După aceea le-am prezentat, fiecare pe rând și am primit note sub forma fețelor zâmbitoare.

Am luat prânzul. Am vizitat expoziția cu obiecte din război.

David: Impresii: Foarte plăcut și foarte frumos .

Cătălin: Păreri: Foarte interesant și ceva de neuitat.

Duminică, 19.02.2023

Am descoperit Borsecul, am fost la Spa și am fost la pârtie. Spre finalul zilei, ne-am jucat diferite jocuri și am mâncat pizza.

David: Foarte interesant, frumos, amuzant și ceva ce nu o să uit niciodată.

Cătălin: O experiență minunată, cu oameni super și ceva ce mi-aș dori să se repete în viitor.

Luni, 20.02.2023

Am făcut un jurnal despre rezumatul tuturor zilelor.

Echipa Rózsa

Sâmbătă, 18.02.2023

Odată ajunși, pe elevii Liceului Tehnologic Kos Karoly i-am întâmpinat cu brațele deschise și cu multe activități distractive. Am dansat, am creat povești, vreo două la număr, despre noi și despre obiectele din muzeu.

Duminică, 19.02.2023

La jumătatea zilei, ne-am despărțit în două echipe și jumătate au fost la Fontana și jumătate au fost pe pârtie...

Luni, 20.02.2023

Despre Bianca

Bob Bianca este fata pe care eu am luat-o în gazdă .Are 17 ani și este în clasa a XI-a. Îi place foarte mult sportul și practică handbalul.

În această perioadă de 3 zile ne-am înțeles foarte bine și am descoperit că avem multe lucruri în comun.

Despre Lavi

Zaiț Lavinia este fata la care am stat în gazdă. Are 16 ani, este în clasa a XI-a .Deși la început aveam rețineri de a vorbi cu ea, mi-am dat seama că este o fată drăguță .

Echipa Hóvirág

Sâmbătă, 18.02.2023

Prima zi a fost foarte interesantă, am avut ocazia să ne cunoaștem. Ne-au plăcut activitățile, în special momentele în care am pus muzică și am dansat. A fost foarte frumos, doar că au fost prea multe activități. Am fost solicitați la maxim. Nu a fost foarte distractiv atunci când am fugit pe hol deoarece Elena a căzut, iar Zsanett avea piciorul inflamat.

Duminică, 19.02.2023

Astăzi Elena nu a fost, așa că Zsanett vă va povesti cum a fost. A fost foarte bine, am fost in pădure și ne-am plimbat mult, mi-a plăcut foarte mult priveliștea. Am vizitat izvoarele Borsecului și am fost la pârtia de schi. Mâncarea a fost foarte gustoasă. Am încercat pentru prima oara, împreuna cu Kincso, să ne dăm cu sania pe burtă. Am fost la spa unde a fost foarte frumos și m-am distrat. În stațiune era organizat Festivalul Slăninii și am mâncat la un restaurant.

Luni, 20.02.2023

De dimineață, am mers mult cu autobuzul. Zsanett s-a simțit bine la mine, a spus ca am o familie foarte drăguță și i-au plăcut obiceiurile familiei mele. De asemenea a lăudat mâncarea mamei. Când eram la masă am admirat doua căprioare din grădină. Acum scriem în jurnal și ne amintim cu drag de timpul petrecut împreună.

Un gând frumos...

Am reușit să trecem de bariera lingvistică și să descoperim multe lucruri în comun, am râs și ne-am distrat în pofida obstacolelor. Am avut multe momente amuzante împreună, printre care și cele în care fratele meu a crezut că Zsanett e venită din Ungaria, coincidența de nume și modul de a vorbi . Când ne-am uitat la film, Zsanett a adormit, iar eu vorbeam singură. Nepoțelul meu de 3 ani a întrebat-o „ Tu stai toată ziua aici?”, a fost distractiv....

Album foto cu...
Amintiri

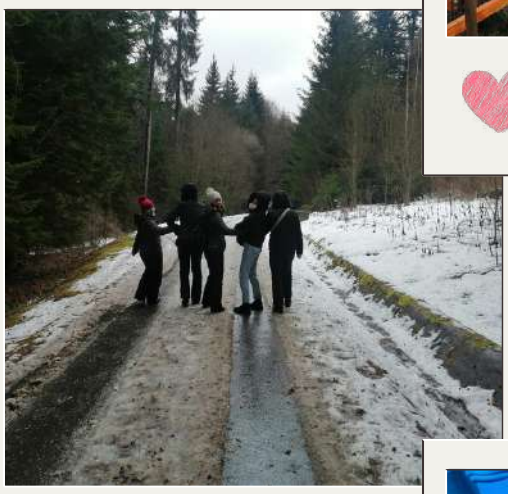

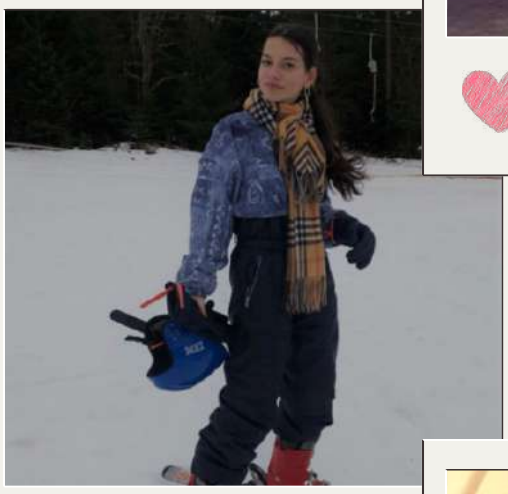

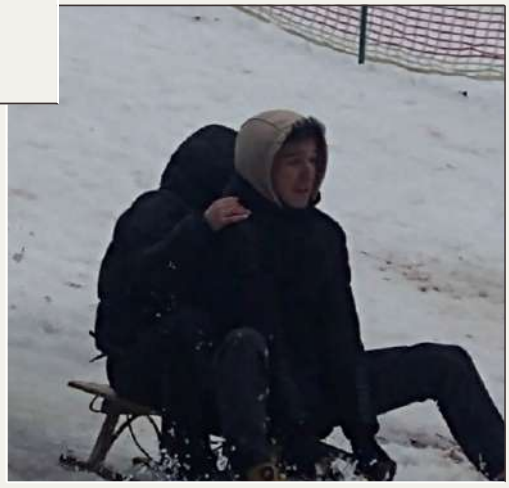

Coordonator: prof. Mirela Laurențiu
Responsabil copertă: prof. Jusztina Țepeș-Focșa
Responsabil articole: prof. Raluca Zbanca-Răucescu; prof. Elvira Bortă
Responsabil tehnoredactare: prof. Mirela Laurențiu
Responsabil ISSN: bibliotecar Anca Țepeluș
Redactorii: elevii: Georgiana Nistor, Flavius-Gabriel Grigoriu, Darius-Petrian Mureșan, Nadia Bartis, Ștefan-Lucian Barbu, Alexandra Maria Cristinoi, Anca-Magdalena Zamfir, Andrei-Gabriel Husariu, Cătălin-Mihai Ștefan, Antonia-Veronica Codiță, Timi Halasz, Petronela Bărbos, Daniela Arvat, Cristina Ariton, Elena Iosub, Lavinia Zaiț

ANUL II, NR.6 22 FEBRUARIE, 2023

Revista Liceului Tehnologic Corbu

CUTIA CU MĂRGELE

www.liceulcorbu.ro

